

[Udenrigsministeren.]

tinget for, at regeringen naturligvis, og udenrigsministeriet da ganske særlig, er interesseret i, at vort afgørende udenrigspolitiske problem, vor sikkerhedspolitik, hviler på et så velfunderet grundlag som muligt.

Hermed sluttede forhandlingen.

Sagens overgang til anden (sidste) behandling
vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (From): Efter de faldne udtalelser foreslår jeg, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til et udvalg på 17 medlemmer. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Der er ikke mere på dagsordenen.

Udvalget angående forslag til lov om anlæg af en broforbindelse over Sallingsund har afgivet betænkning over nævnte lovforslag. Eksemplarer vil blive omdelt.

Medlemmer af folketinget Morten Lange, Aksel Larsen og Skræppenborg-Nielsen har meddelt mig, at de ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om oprettelse af katastrofeværn og offentligt redningsvæsen.

Efter at der er bevilget folketingsmand Dose orlov, har vedkommende gruppe udpeget *Helge Nielsen* til i hans sted at indtræde i finansudvalget. Den pågældende er herefter valgt.

Fra folketingsmand Carl Nielsen har jeg modtaget meddelelse om, at han på grund af sygdom ikke vil kunne give møde i folketinget i mindst 1 måned fra den 12. april d. å. at regne, hvorfor han anmoder om orlov og om, at stedfortræderen må blive indkaldt.

Det er meddelt mig, at *Albertsen* ønsker at udtræde af udvalget angående forslag til lov om Danmarks biblioteksskole. Til at indtræde i det nævnte udvalg i stedet for Albertsen har vedkommende gruppe udpeget *Lis Groes*, som herefter er valgt.

Skriftlig fremsættelse af forslag.

Ordføreren for forslagsstillerne (Morten Lange): Jeg har herved den ære for folketinget at fremsætte forslag til folketingsbeslutning om oprettelse af katastrofeværn og offentligt redningsvæsen.

Igenom en lang årrække har socialistisk folkeparti fulgt civilforsvarets udvikling med nogen skepsis. Under de nuværende love om civilt beredskab søges dels løst en række fredstidsopgaver, dels opstillet et beredskab, der kan afbøde krigshandlingers følger for civilbefolkningen.

Hvad fredstidsopgaverne angår, har tilrettæggelsen været lidet konsekvent. Det synes noget tilfældigt og landsdelsmæssigt forskelligt, hvornår civilforsvaret tages i anvendelse. Brandslukning er organiseret på højst forskellig vis landet over, stedvis baseret på meget gammeldags materiel, redningsvæsenet fordelt mellem militære og civile instanser og ulykkesbistand i stigende grad overladt til et monopoliseret privatforetagende. Det er på høje tid, at bistand til sikring af liv og værdier bliver et offentligt anliggende. Der vil fortsat være brug for privatorganiseret bistand til havarede motorkøretøjer og andre mindre, materielle skader, men en effektiv bistand i de alvorligere tilfælde, hvor store værdier eller menneskeliv står på spil, kan ikke være en opgave for privat initiativ. Dette synspunkt understøttes yderligere af, at der til katastrofesituationer må kunne stilles et meget stort, uddannet mandskab til rådighed. Ingen ved, hvor og når en katastrofe kan ramme. Men det er klart, at den moderne tekniske udvikling åbner muligheder for katastrofer af endog meget stort omfang, som må kunne begrænses beslutsomt ved et centralt initiativ.

Forslagets hovedsigte er, at der træffes foranstaltninger til, at et sådant stort mandskab vil være til rådighed overalt i landet og med kort varsel. Det nuværende civilforsvar kan naturligvis påregnes at løse en del af opgaverne i forbindelse med større katastrofer. Men til de ovenfor anførte formål er indkaldelsesperioden urimelig lang. Det er oplagt, at denne periodes længde er fastsat, så den kan stemme nogenlunde overens med en militær indkaldelse, selv om der ikke opnås en rimelig nyttevirkning af